

ת"פ 24526/08/17 - מדינת ישראל נגד מחמד מחראיק (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע
ת"פ 24526-08-17 מדינת ישראל נ' מחראיק (עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
על-ידי באי-כוחה עו"ד רוזין אדרי, עו"ד שרון לוי ועו"ד נמרוד שחל
נגד
הנאשם
מחמד מחראיק (עציר) - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד יוסף אלנסאסרה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשם, הינני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; ובשימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום, כ"ט באב התשע"ז, 21 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ובעבירה של שימוש במסמך מזויף. על-פי המתואר בכתב האישום שהה הנאשם ביום 9.8.17 בצומת "אוהלים" מבלי שיש ברשותו היתר כניסה או שהייה כדין. עוד מתואר כי בעת שביקש השוטר לברר זהותו עשה הנאשם שימוש במסמך מזויף בכך שהציג לשוטרים היתר כניסה הנושא פרטיו, בידועו כי הוא מזויף.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק עמוד 1

העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הבינוני בחומרתה. מחד, מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מנגד, הנאשם החזיק ברשותו מסמך הנחזה להיות אישור כניסה לישראל בידעו שהוא מזויף, ואף הגדיל עשות כאשר הציגו לשוטר שביקש לברר את זהותו. עצם הצטיידותו ברישיון עבודה מזויף מלמדת באופן אינהרנטי על תכנון שקדם לביצוע העבירה. מטבעם של דברים הדבר לא נעשה לצורך שימוש חד-פעמי אלא נועד להכשיר את עבודתו בתחומי המדינה על-פני תקופה רצופה. מנגד, סבורני כי יש לאבחן לקולא שימוש ברישיון עבודה מזויף על-פני תעודת זהות מזויפת, ובמה דברים אמורים:

זיוף תעודת זהות ישראלית במאובחן מאישור שהייה מצדיק החמרה שכן השימוש בתעודת זהות ישראלית נועד להסוות את עצם היות המחזיק בה שוהה בלתי-חוקי ויש בה, ולו מבחינה פוטנציאלית, לבצע פעולות נוספות תחת אותה זהות בדויה מעבר לשהייה ללא כל מגבלה בכל תחומי המדינה. שימוש ברישיון עבודה מזויף אינו מסתיר מפני גורמי אכיפת החוק את דבר היותו תושב הרשות כאשר אישורים אלו מוגבלים למקום עבודה ספציפי תוך תיחום לשעות העבודה מוגדרות.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומהותן, התחכום והתכנון המוקדם שקדם להם, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין חודש וחצי ל-7 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת. מנגד יש לתת משקל נוסף לשיקולי הרתעת הרבים גם בגדרי המתחם, בשים לב לנפוצות העבירות שבהן זה הורשע.

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 50 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 7.8.17;
- ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ג. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של זיוף מסמך או שימוש במסמך מזויף.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, כ"ט באב התשע"ז, 21 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

עמוד 3

דניאל בן טולילה, שופט